

prop de Selma (terme del Pont d'Armentera), i de Santes Creus. Notam, però, que ja en zona de toponímia aràbiga (Selma és arabisme). Potser de l'àrab clàssic *buniân* 'construccions' (Belot, p. 44), «*bunien*: edificació; edifici, la mesma obra», *PAlc.* (238a35, b19), «ce qui est bâti à pierres» (Dozy, I, 119b), i *buniân*, com a complement del verb «edificare», *RMa.*, 360.11.

BÓQUER (Pollença, Mall. 2, d-8)

Antiquíssima alqueria, vora els nombrosos monuments megalítics, situats a la Vall de *Bóquer*, pron. pop. *bókə*. El posem també a la cloenda, entre els pocs noms romans que ens han transmès a les Illes les fonts escrites de l'Antiguitat. Hübner considera *Bocchori*, citant la *Hist. Nat.* de Plini, III, § 76, «*civitas foederata*» fundada sobre una antiga colònia fenícia. Cf. també Bonav. Serra, *Disertación hist. sobre una inscripció romana del pueblo Bocchoritano, ballada --- en el territorio de Pollença en 1765* (Palma, xii+30 pp. in-4.º, amb una làmina, 1766; Bover, *Bi. Escr. Bal.*, III, § 1183).

Sigui identitat entera, sigui mera igualtat formal, però almenys molt guiadora, cal relacionar-hi gran nombre de noms epigràfics europeus, que no deixen de pesar en el sentit que les afinitats d'aquest nom es troben tant o més d'aquesta banda, que del costat feno-púnic. Ja en el meu treball de *BbNFg.*, VIII, 1973 (*Nouv. Top. Occit.*), 242-243, vaig aplegar un bell grup de noms de forma aproximadament *Boccus*, urgellesos antics, comengers i protoaquitans; Weisgerber (*Rhen. Germ-Celt.*, 126) ajuntà un grup de NPP celtoïdes en BUCC- en inscripcions del *C. Inscr. Lat.*, vols. XII, III i V, observant que no semblen ser peculiars de Renània, a desgrat d'un parell de làpides de soldats trobades a Magúncia; altrament de Weisgerber és la descoberta de l'existència de molts lligams entre la massa onomàstica paleo-renana i paleo-pirenaica, amb la fundada suggerència que hi ha aquí en gran part un element pre-cèltic, relacionat amb el complex sorotàptic. Afegim-hi d'altra banda, amb terminació ben afí a la del nom baleàric, el cognomen *Bocurus* d'una inscripció trobada en el Gard (vegeu-ho encara amb bastants més en *Bo(c)c-*, en Holder, *Altcelt. Sprachschatz*); hi ha també un *Bocchus* en una inscripció hispànica (*C. I. L.*, II, 2225). En fi no oblidem que els *Tri-boci* fou una conspícua tribu gala, ja atacada per Cèsar, i vegeu-ne l'etimologia cèltica, investigada per Horst Schmidt (*Z. Celt. Phil.*, xx, 151).

No he comprovat la bona fundació del *Lucio Cornelius Boccho* romà que diuen que escriví sobre Saguntum, però en parla el seriós autor de la *Geogr.*